

Phẩm 8: PHÂN BIỆT DANH

Khi Đức Phật nói bài kệ về chương cũ này, quyển thuộc của Hải Long vương gồm một vạn ba ngàn rồng đều phát ý đạo Vô thượng chánh chân. Họ lại bạch rằng:

–Ngài tuyên nói rộng rãi lời nói này, kính Bạch Thế Tôn! Chúng con cũng sẽ đạt được Tạng tổng trì Vô tận này. Chúng con sẽ vì tất cả mọi loài chúng sinh nói kinh pháp rộng nói.

Bấy giờ, Hiền giả Xá-lợi-phất bạch Đức Phật:

–Thật chưa từng có, bạch Thế Tôn! Nên mới khiến cho các rồng phát ý đạo Vô thượng chánh chân. Con người ngược lại chẳng thể phát khởi đại đạo vậy.

Đức Phật bảo Tôn giả Xá-lợi-phất:

–Một vạn ba ngàn rồng đó, vào thời Đức Phật Ca-diếp đều làm Sa-môn, theo Đức Như Lai Ca-diếp một lần nghe nói hạnh Bồ-tát, đồng thời vui mừng khen: “Hay thay, hay thay! Đức Phật nói việc Đại thừa chẳng thể nghĩ bàn! Chúng cùng với dòng họ, bạn bè đều đi khất thực nhưng vì tham lợi chẳng thận trọng, chẳng hộ trì cấm giới. Do đó sau khi mạng chung bị đọa vào trong loài rồng.” Lúc đó, theo Đức Phật Ca-diếp nghe lời dạy Đại thừa, khen ngợi Đức Phật Ca-diếp. Do duyên của cội gốc đức báo ứng nên nay nghe ta nói, khen ngợi Đại thừa và giảng về Tạng tổng trì Vô tận, họ đều phát ý đạo Vô thượng chánh chân.

Này Xá-lợi-phất! Ông hãy quan sát sự chí tâm đặc biệt kỳ lạ đó! Nay ta thọ ký cho họ rằng, hằng hà sa số kiếp cúng dường các Đức Phật, tích lũy đạo phẩm, tự thành đạo Vô thượng chánh chân hiệu là Tuệ Thượng, Trí Thượng, Pháp Thượng, Phạm Thượng. Khi được thành Phật, do bốn việc đó nên hiệu thế giới là Vô cấu tạng, kiếp tên là Đại hân. Các rồng ấy đều đồng một kiếp được thành đạo Vô thượng chánh chân Tối chánh giác, giống như ở kiếp Hiền sẽ có ngàn Đức Phật ra đời.

M

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Phẩm 9: THỌ KÝ

Đến đây, Hải Long vương bạch Đức Phật:

– Con từ kiếp đầu tiên ở biển lớn, từ Đức Như Lai Câu-lâu-tần ra đời đến nay, quyến thuộc thê tử của các rồng trong biển lớn rất ít. Hôm nay thì vợ con, quyến thuộc xa gần của chúng rồng nhiều lắm, giả sử muốn tính toán cũng chẳng thể cùng tận. Bạch Thế Tôn! Việc này thế nào? Có gì biến đổi kỳ lạ?

Đức Phật bảo Long vương:

– Ấy là những người ở trong Phật pháp xuất gia giữ luật, hành giới chẳng đủ, hiện tại thành tựu giới, vi phạm giới hạnh mà chẳng bỏ chân kiến, chẳng đọa địa ngục. Những loại người như thế, sau khi mạng chung rồi đều sinh trong loài rồng.

Đức Phật nói với Long vương:

– Thời Đức Phật Câu-lâu-tần có chín mươi tám ức người tại gia và xuất gia trái phạm cấm giới nên đều sinh trong loài rồng.

Thời Đức Phật Câu-na-hàm Mâu-ni có tám mươi ức người tại gia và xuất gia hủy phạm cấm giới, buông thả tâm nên sau khi mạng chung đều sinh ra trong loài rồng.

Thời Đức Phật Ca-diếp có sáu mươi tư ức người tại gia và xuất gia phạm giới nên sau khi mạng chung đều sinh trong loài rồng.

Ở trong đời của ta có chín trăm chín mươi ức người tại gia và xuất gia với biết bao sự đấu tranh, quen biết bao hành động, bài báng kinh điển, giới luật nên sau khi mạng chung đều sinh trong loài rồng. Như hôm nay cũng có người sinh ra!

Đức Phật nói với Long vương:

– Do đó ở trong biển lớn của ông, vợ con quyến thuộc của các rồng nhiều chẳng thể tính kể. Sau khi ta vào Nê-hoàn có nhiều ác Tỳ-kheo, ác Uú-bà-tắc trái phạm cấm giới sẽ sinh trong loài rồng, hoặc đọa vào địa ngục.

Hải Long vương bạch Đức Phật:

– Đến nay, Tỳ-kheo bỏ nhà tu đạo mà phạm giới bị đọa vào trong loài rồng thì có gì đặc thù?

Đức Phật dạy:

– Bỏ nhà tu hành, tới nay Tỳ-kheo phạm giới bị đọa vào trong

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

loài rồng, họ tu hành với phương tiện chẳng thể thanh tịnh nhưng lại rất có lòng tin ở Phật pháp. Do sức chí tâm, họ ở trong loài rồng, sau khi mạng chung được sinh lên trời và nhân gian, sẽ gặp các Đức Phật ra đời của kiếp Hiền. Họ đều sẽ gặp! Giả sử có người chẳng được giải thoát thì đều ở trong kiếp Bạt-đà vào Nê-hoàn ngoại trừ người có chí nguyện Đại thừa. Nay Long vương! Hãy xem sự rộng lớn của lời Phật dạy! Nhân duyên khác lạ xuất gia, bỏ các pháp ác được vượt qua các loài khác.

Bấy giờ, có con của Long vương hiệu là Uy Thủ bạch Đức Phật:

–Thật chưa từng có, bạch Thế Tôn! Loài rồng thân cận Đức Như Lai, thật khó gặp, khó nghe! Tuy có tạo tác mọi tội chướng nhưng nếu khởi lên một ý thiện, tâm nghĩ đến Phật pháp thì nhất định chẳng mất đức và nhờ hạnh đó mà được diệt độ. Nay con nguyện phát ý đạo Vô thượng chánh chân! Do Đức Phật Thế Tôn khó gặp khó nghe nên khiến cho hành động Bồ-tát không có sai trái khuyết điểm, đi đến đạo tràng, không khiến trong lòng quên mất cội gốc đức, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả. Bất cứ ở đâu cũng thường gặp các Đức Phật, được nghe kinh pháp, cúng dường chúng Tăng và khai hóa chúng sinh.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn bảo Long vương tử Uy Thủ:

–Hay thay, hay thay! Những điều ông hỏi là mới phát tâm cứu hộ tất cả. Hôm nay ông chí tâm khởi Bi vô cực mà dấy lên ý đạo. Nhờ cội gốc đức này, Như Lai khen ngợi ông! Bảy ngày, bảy tháng hoặc đến một năm làm công đức mà phước chẳng thể cùng tận, nhờ gieo trồng hạnh thiện mới như vậy.

Đức Phật thấy được ý nghĩ trong lòng của con vua rồng Uy Thủ, liền cười rạng rỡ. Phép cười của chư Phật có vô ương số màu sắc, mà từng sắc từng sắc đều khác. Ánh sáng từ miệng Đức Phật phát ra soi chiếu thế giới chư Phật nhiều chẳng thể kể xiết. Ánh sáng ấy nhiều quanh thân Đức Phật ba vòng rồi theo đỉnh đầu mà vào.

Bấy giờ, Hiền giả A-nan dùng kệ khen Đức Phật:

*Trăm phước công đức trang nghiêm thân
Thể đủ ba mươi hai tướng tốt
Trong sạch không bẩn như ánh trăng*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

*Ngài cười hôm nay, vui điều gì?
Lìa ba cát không bụi sạch trong
Như trăng lá hoa, hành không mệt
Được trời, người, thần rồng cung kính
An trụ, nay vì sao Ngài cười?
Hay thay! Răng đều băng sạch trong
Mặt Đăng Thập Lực sáng thơm sạch
Do trừ căn nguyên của tử sinh
Nay Thế Tôn cười vì điều gì?
Không tỳ vết, tâm như hư không
Ý bình đẳng bạn lành, kẻ oán
Giữ chí như đất, không ghét thương
Nguyễn Thế Tôn sao vui cười vậy?
Lời giảng âm thanh như Phạm thiên
Như sấm chim Ai loan vi diệu
Lời nói nhu nhuyến ai chẳng mừng
Sao Ngài cười? Nguyễn Thế Tôn nói!
Tâm đối Thánh tuệ, không chấp trước
Biết vận hành tâm cả ba đời
Hiểu căn mọi người được vui mừng
Nay Đạo sư cười, cảm gì vậy?*

*Vì là thành Y vương
Trị liệu bệnh chúng sinh
Hay thí yên rốt ráo
Duyên gì cười? Thế Tôn!
Hộ đức vì con nói
Chư Thiên và nhân gian
Nghe đều sẽ vui sướng
Chí ở các thông tuệ!*

Đức Phật bảo Hiền giả A-nan:

– Ông có thấy con vua rồng Uy Thủ đứng ở trước Phật chí tâm
phát ý đạo Vô thượng chánh chân chặng?

Tôn giả A-nan đáp:

– Thưa vâng, con đã thấy!

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đức Phật dạy:

–Con vua rồng Uy Thủ đó, trải qua tám trăm lần chẳng thể kể vô ương số kiếp sẽ được làm Phật hiệu là Tuệ Kiến Như Lai Chí Chân Đẳng Chánh Giác, thế giới tên là Tịnh trụ, kiếp tên là Minh sát. Con vua rồng đó chí thành phụng hành đạo Bồ-tát, gặp vô ương số các Đức Phật cúng dường phụng sự, thường tu phạm hạnh, khai hóa độ thoát vô lượng chúng sinh, khiến họ an trú ba thừa.

Thế giới Tịnh trụ của Đức Như Lai Tuệ Kiến giàu có thuần thục, năm giống lúa dồi dào, an lạc không lưỡng, trời người đông đúc, quần áo, đồ ăn thức uống giống như trên cõi trời Viêm. Đức Phật ấy sẽ sống lâu đến trăm vạn năm, có sáu mươi ức Hiền thánh chúng Tăng Thanh văn, một trăm hai mươi vạn ức Bồ-tát. Những vị thân cận Đức Như Lai Tuệ Kiến ấy đều được Tam-muội Từ hạnh. Đức Như Lai Tuệ Kiến nói kinh, nếu hành giả Thanh văn lần đầu thấy Phật thì được Đạo tích, thấy lần thứ hai thì được Vãng lai, thấy lần thứ ba thì được Bất hoàn, thấy lần thứ tư thì được Vô sở trước. Người có chí Đại thừa thì vừa đến hầm hạ Đức Như Lai Tuệ Kiến liền được Nhẫn nhu thuận, thấy lần nữa thì được thần thông, thấy lần thứ ba thì được Biện tài tổng trì, thấy lần thứ tư thì được pháp Nhẫn bất khởi. Thế giới Tịnh trụ không có người hủy phạm giới, ý thanh tịnh không tà đều trụ ở chánh kiến. Người ở đó sau khi mạng chung không có đường ác đều sinh lên trời hay cõi Phật thanh tịnh...

Con vua rồng Uy Thủ nghe Đức Phật thọ ký rất đỗi vui mừng, lòng lành phát sinh. Ông dâng trăm ngàn chuỗi ngọc để tung lên trên Đức Phật, chắp tay nói kệ khen:

*Nhân Tôn thanh tịnh như ánh trăng
Uy thần, vô lượng chúng tôn kính
Năng lực Tổng trì ấy không lưỡng
Nguyễn cúi lê Đấng Vô Biên Tuệ!
Thánh từ chẳng thể hạn lưỡng
Chẳng thể bàn trí sáng không vết
Cấm giới rộng, định trụ khắp cùng
Cúi đầu Nhân Tôn như hư không!
Không lưỡng không hạn ức kiếp số
Không gì chẳng vào, hạnh rốt cùng*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Do vậy hiểu biết những chúng sinh
Chỗ về tâm tánh các cội gốc.
Dung nhan Thế Tôn, người nhìn thấy
Một lòng quan sát không nhảm chán
Chẳng bị mê hoặc của trần tục
Bản dơ ái dục đều diệt tan.
Ai loan, Câu-di các thân, quỷ
Cũng như vậy, tiếng của Phạm thiên
Tiếng nghe mười phương rất vi diệu
Sánh tiếng Như Lai siêu việt hơn.
Giả như mặt trời rơi xuống đất
Nước biển phải khô, Tu-di tan
Hư không còn nát, đất lật ngược
Trọn không khác, lời nói Thế Tôn.
Thế Tôn chí thành nói chắc chắn
Đem Đại Thánh Tuệ trao cho con
Con không hề nghi, trừ lười kết
Được Phật tự tại làm Chúng Hữu.
Mười phương vô lượng ức vạn nước
Đầy trân bảo cúng thây dẫn đường
Giả sử có người phát tâm đạo
So trồng đức trước thì đây hơn.
Cúng đường Chánh Giác, đức đệ nhất
Nếu người phát chí Đạo Phật Tôn
Là đã báo ân Đăng Thập Lực
Mạng Đạo Sư này chẳng đoạn tan.*

Con vua rồng nói bài kệ khen Đức Phật này rồi, mười ngàn người đều phát ý đạo Vô thượng chánh chân và đều nói lên:

– Khi Đức Như Lai Tuệ Kiến chứng được Tối chánh giác thì chúng con đồng lòng nguyện sinh về thế giới Tịnh trụ để phụng trì lời dạy chánh pháp của Đức Như Lai đó, đồng thời cúng dường Đức Phật đó. Sau khi Đức Phật diệt độ, chúng con lần lượt bồ xuôi vào cõi ấy, được Tối chánh giác.

Đức Phật thọ ký cho họ đều sẽ sinh về thế giới Tịnh trụ.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

www.daitangkinh.org